

Выходить во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы
кажды рускихъ сутокъ о 4-й год. попол. Литер. податокъ
«Библиотека наимен. пейзажей» выходитъ по 2 почт. ар-
кушъ каждого 15-го и послѣднаго для каждого мѣсяца.

Редакція, администрація и економіція подъ Ч. 44 улицы
Галицка.

Всѣ листы, посылки и ревюмакіи належать пересыпать
подъ адресомъ: редакція и администрація «Дѣло» Ч. 44 ул.
Галицка.

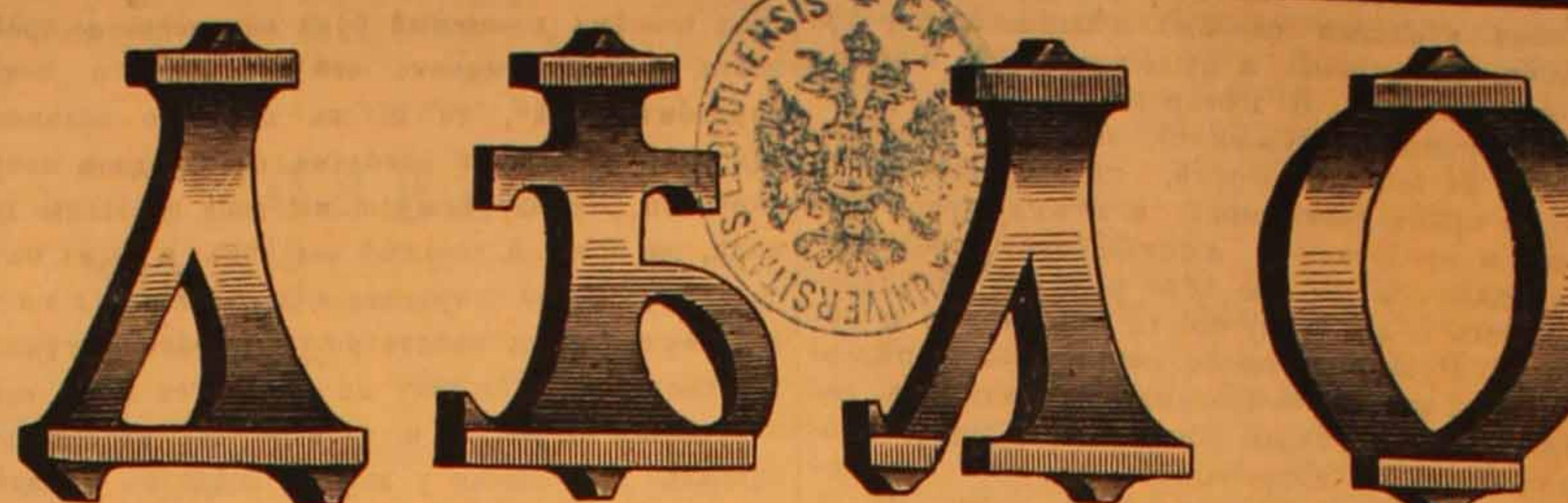
Рукописи не возвращаются только на попередніе застера-
жки.

Послѣднє число стоитъ 12 кр. а. в.

Оголошенія принимаются по цѣлѣ 6 кр. а. в. 8ъ однов-
стронніе почтовые.

Редакція не печатаетъ всѣхъ отъ порта

Предплату належать пересыпать франко (наилучше
почтовымъ пересыпомъ) до: Администрація часописа «Дѣло»
у Галицка, Ч. 44.

Просимо всѣхъ П. Т. Предплатниковъ
«Дѣло» поспѣшиши съ надсыпаньемъ
задолжніи предплаты, щобъ мы не бу-
ли змушены перерывать Имъ вы-
сылку нашей часописи.

ШКОЛЫ НАРОДНІЙ И ІХЪ ВПЛИВЪ

на быть матеріальныи краю.

II.

Не бѣть нынѣ ведеса спѣръ, чи добро-
быть подставою просвѣты, чи просвѣта под-
ставою добробыту. Одній кажутъ: «Буде добро-
быть — просвѣта поднесеся»; другій твердять:
«Буде просвѣта — добробыть вможеся»; третій
нарещѣтъ мовлять: «Освѣта и добробыть такъ
тѣсно съ собою звученія, що одно безъ другого
немыслимо, одно съ другимъ повинно ити въ
парѣ». Толькожъ нѣкто не сказавъ, бѣть чого
зачинати, если такъ якъ у насть — нѣ про-
свѣты нѣ добробыту. Чи чекати съ просвѣтою,
ажъ поднесеся добробыть, который не подно-
сится, але що упадає? Дальше пытанье: якъ
поднести добробыть безъ просвѣты? Дай бо
темному и грошѣ, чи ихъ не стратить? Ту
такожъ поясняється, чому нашъ селяне не пла-
тили рать до банкѣвъ. Бо мало кто знатъ
ихъ вложити продукцію въ поправу госпо-
дарства, а многій въ нихъ тратили пожичені
грошѣ на рѣчи, бѣть которыхъ могло обйтися.
Эзъ того показується, що належить починати бѣть
просвѣты. Толькожъ пытанье, яка тая просвѣта
бути повинна, щобъ отповѣла своїй цѣлі.

Дивно мешкаємо въ краю въ природы
богатѣмъ, де людність наплывова богатиться и
четыри разы скорше помножуася, якъ наша,
де мы убожѣємо; а людність наша часто на
тифи голодовій вымирає. Ту вже вина въ насть
самыхъ. Щобы ратуватися, треба познаніи же-
рела злого, а средства ратунку мусъли бы
занятися.

Проекты реформы для поднесенія добро-
быту, о якихъ до тепер читати або чути мали
мы случайностъ, — вѣвъ они дотыкають або
уставодавства цивильного або шкльного. Уста-
водавство цивильне, хоть дуже пожадане, злому
не зарадить; може оно суспільність на похи-
лой дорозѣ до пропасті затримувати, — але
дтвернути бѣть пропасті при помочи уста-
водавства цивильного може толькожъ отповѣдне
выхованье.

Мудрѣцъ всѣхъ часобъ въ школѣ видѣли
найупрѣшѣше средство до поднесенія суспіль-

ности. Вже Сократъ твердивъ, що радикальна
поправа суспільности и державы повинна за-
чатися бѣть основного выховання молодїжи...
Платонъ мовивъ: «Нема нѣчого больше боже-
ского, якъ выхованье, бо оно становить под-
ставу защія якъ поодинокихъ людей такъ и
народобѣ». Лейбніцъ высказає, що першимъ
фундаментомъ людскаго щастя есть выхованье.
Подобній мысли знаходимо и у польскихъ учес-
ныхъ, якъ у Колонтая, Пирамовича, Снидец-
кого, Суцінського и іншихъ.

Що-жъ дивного, що и мы видимо въ
школѣ средство до отрдження суспільности на-
шої; розумѣється, що средство тое видимо въ
школѣ доброй, выпливачою въ потребъ на-
рода. Школа добра мусить народъ и добро-
быть его подносити. Коли школа зла, небѣт-
вѣдна — то до добробыту не провадить, а веде
народъ до заглады.

Теперь пытанье, чи загальніе множеніе
школъ, — якъ хоче п. маршалокъ, — задосить
учинити напімъ потребамъ? Або чи и ті,
що суть, не потребують радикальної реформы,
если мають отповѣсти своїй задачі?

Надъ тымъ пытаньемъ належало бѣ до-
брѣ застановитися, бо рѣчь важна и резонансна
іп тога.

Видно, суть люде, котрій думають, що
досить научити хлопа читати, писати и раху-
вати — и то вже поправитъ добробыту. Але-
жъ кождый въ шляхтѣ умѣє читати, писати
и рахувати, а однакъ она упадає. Цѣлкомъ
хібне и застарѣле есть мнѣніе, що школа съ
будучимъ званьемъ ученика рахуватися не по-
потребує, — бо вже-жъ нѣкто не заперечить,
що іншої науки потребує робільникъ, а іншої
урядникъ, а що іншої промисловець.

Въ томъ власне бѣда наша, що одинъ
планъ науки есть для пана якъ и хлопа, а
для обохъ небѣтвѣдній, а наслѣдкомъ того
єсть, що всѣ сунемо въ пропасть нехібну.

Школа не есть сама собѣ цѣло; она
має якусь задачу, корта выпливавъ въ по-
требъ суспільности. Тымъ кождочаснімъ по-
требамъ школа задосить учинити мусить,
если має отповѣсти свому призначенню. Що
школа въ нашихъ отношеніяхъ робити повинна,
се висніється, скоро отповѣмо на пытанье: въ
якихъ причинъ людність наша такъ підъ-
упала?

Звичайно кождый має въ запасѣ велике
число причинъ, якъ: недостача кредиту, ли-
хва, подѣльность грунтобѣ, тягарѣ, частія яр-

марки, школи елементарній, и т. д. И п. Гро-
хольський при мотивованію свого внесенія о
ограниченію подѣлу грунтобѣ хлопськихъ сказ-
авъ: «Коли підъ осінь зганяютъ худобу въ
полонинъ, запытаєшъ: чія она? — отповѣдають
жидовска». Мы запытаємо: чому жидовска?
Чи не для того, що шляхта жидовъ по кор-
шмакъ тримає и позволяє темного хлопа вы-
зыскувати?

П. Грохольський сказавъ що при той слу-
чайноти: «Подставою могучности державы, под-
ставою щасливости краю — есть власне
заможній станъ селянський. Если тое есть
правдою всіду, — то оно есть що бльшою
конечностю въ нашомъ краю, де на нещастіе
не маємо стану мѣщанського (чому? При-
зв.). Если-бы станъ селянъ упавъ — то и
краї упаде, для того для насть Поляківъ утри-
манье сильного стану селянського есть не
только квестію суспільної, але есть для насть
квестію политичної».

Школа, що п. Грохольський, хоть въ при-
чинѣ политичнихъ, не видѣвъ хлопа, коли
вношено сервитуты, або коли класовано грунти
по причинѣ нового катастру. Тогда мали
только интересы бльшою посѣлости на єї. Нынѣ
хоче біт ратувати край танімъ кош-
томъ, ограниченьемъ подѣлу грунтобѣ, и то
для цѣлій политичнихъ. Не належить забу-
вати, що ограниченьемъ подѣлу грунтобѣ ма-
лої посѣлости — мусить намножитися вла-
стивого пролетаріату хлопського.

Але вернѣмъ до рѣчи. Чи того всего —
якъ підѣль грунтобѣ, выпадки елементарній,
тягарѣ и т. д. — нема и за границею? А
если тамъ людність не упадає, але подносится,
ба и у насть при всѣхъ тыхъ впливахъ чужї
богатятися, коли мы упадаємо, — тожъ не шу-
каймо причинъ въ тыхъ впливахъ; причини
лежать въ насть самихъ, въ нашомъ характер-
ѣ, въ нашомъ выхованію.

Выхованье — корѣнь всему; яке выхованіе
— така дѣяльність народу. Що оказалось
шкодливимъ у генерації старшої, тое по-
винно выхованье направляти у генерації моло-
дшої; добрѣ свойства чи честноты у поко-
ління старшого належить впоювати въ поко-
ліннѣ молодіше.

Запитаймо економистѣвъ, якъ то свой-
ства роблять людей и народы богатыми и
сильными, а всѣ скажуть хоромъ, що свой-
ствами тими суть праца и ѿщадностъ.

Франклінъ мовить: «Если вамъ кто

Предплати на «Дѣло» для Лесотрімъ:	для Россіи:
на піймій робъ	12 кр. на піймій робъ 12 руб.
на піймій робъ	6 кр. на піймій робъ 6 руб.
на чверть робу	3 кр. на чверть робу 3 руб.
за дол. «Библіотеки»:	за дол. «Библіотеки»:
на піймій робъ	16 кр. на піймій робъ 16 руб.
на піймій робъ	8 кр. на піймій робъ 8 руб.
на чверть робу	4 кр. на чверть робу 4 руб.
на піймій робъ	на піймій робъ 5 руб.
на піймій робъ	2 кр. на піймій робу 2 руб.
на чверть робу	1 кр. 25 кр. на чверть робу 15 кр.
на піймій робъ	на піймій робъ 18 кр.
на піймій робъ	на піймій робъ 7-80 кр.
на чверть робу	на чверть робу 8-75 кр.
за дол. «Библіотеки»:	за дол. «Библіотеки»:
на піймій робъ	на піймій робъ 6 кр.

Для Болгарії, провінція Россіи:

на піймій робъ 15 кр.

на піймій робъ 7-80 кр.

на чверть робу 8-75 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

на піймій робъ 19 кр. на піймій робъ 6 кр.

поданьемъ а рѣшеньемъ, помножуе тѣ трудно-
стіи и выходить яко дальша може и зъ-горы
добре обдумана перепона, котра окажуєся тымъ
больше непотрѣбною, що вѣтъ читальни засно-
вуются на подставѣ готовыхъ друкованыхъ ц.
к. намѣтництвомъ потвердженыхъ статутовъ.

Дивнымъ случаемъ инспекторъ терно-польского округа школьнаго, п. Еміль Михаловскій, оказался такъ строгимъ въ интерпретаціи регулямину школьнаго, что зборонюе подъ заграженьемъ кары грошевои по школахъ въ днѣ вольнї отъ науки отбувати открыта и загальни зборы читаленъ, засланяючись тутъ повагою п. к. старосты, яко предсѣдателя рады окружной. Таѧ енергія п. Михаловскаго став измъ що-разъ понятнѣйшою, чимъ больше въ рукахъ нашихъ нагромаджуясь документовъ, котрі илюструютъ наглядно, что подъ покровительствомъ п. Михаловскаго вольно по школахъ выправляти шляхотскій балъ и веълякій комедіи, а не вольно лишь отбувати загальныхъ зборовъ членовъ читаленъ, полученныхъ съ отчитами, декламаціями и спѣвами, длятого, бо се рускій читальнѣ, котрі мають на цѣли просвѣтити темный народъ, забаламучуваный по школахъ народныхъ байками о Вандахъ и Кракусахъ або славословіями, неподобными до исторіи о Jadwigахъ

и т. и.
Щобъ нашї урядовї власти не збули
сихъ слвъ фактичныхъ звычайною стереотип-
ною фразою „wrzekomu ch krzywd“ и „bezprod-
stawnych insygniasuј“ подаємъ тутъ новый до-
кументъ, доставленый намъ зъ мѣста Скалаты
(тернопольскаго школьнаго округа), который
зувчитъ, якъ слѣдує:

„P. T. Niniejszem mam zaszczyt zawiadomić
Ustanowaną Publiczność, że na ogólne żądanie będę
miała zaszczyt w Sobotę t. j. dnia 14go czerwca
o. r. w sali tutejszej szkoły dać drugie (!)
ostatnie przedstawienie z całkiem odmiennym
programem. Cena miejsc: krzesło pierwszorzędne
60 ct., krzesło drugorzędne 40 ctów. Początek o
godz. 8 popołudniu. Z szacunkiem

Fani Ungar."

Гані Унгар.

Маємо отже новий доказъ, що по школахъ народныхъ „na ogólne żądanie“ могутъ отбуватися навѣть „przedstawienia“ въ родѣ tingl и на се Fani Ungar не потребує дозволу у рады шк. краевои, анъ навѣть въ рады окружнои. На такой „przedstawienia“ — пôдъ покровительствомъ п. Е. Михаловскаго має власть давати позволеня мѣсцева рада або и читель. Нехай же-бы сни поважились дати позволенъ на зборы членовъ читальнѣ, на отчиты, декламаціи и спѣви! Такї справы п. Михаловскій напіятнувавъ въ отзвахъ до рады шк. мѣсцевои въ Черниговцяхъ и Боркахъ великихъ яко „nieszkolne“, а „przedstawienia“ Fani Ungar — се вже певно „szkolne“! Только альше тою дорогою, пане Михаловскій, а зайете до цѣли, яку осягнувъ п. Титъ Словескій!

Надѣемся, что В. рада шк. краєва приволить безвзглядно на зборы читалень, основанныхъ на статутахъ, потвердженыхъ В. наѣстництвомъ въ будынкахъ школьніхъ въ нѣ вольни отъ науки школьніи.

ДО ПИСИ.

Зъ Долиньского.

(Открытие читальни въ Сваричевъ.) На дни 8 л. мая отбулося открытие читальнѣ въ Сваричевъ, повѣта долиньскаго. Торжество разположалось богослуженіемъ, котре отслужили Впр. Ружицкій въ Струтинѣ съ оо. Павлюкомъ въ Рожнятова и мѣсцевымъ парохомъ, а котре прибули численный гостѣ, селяне въ найблизшихъ селѣ, п. Назаровичъ, учитель въ Рожнятова, такожь хоръ 15 спѣваковъ въ Цѣлевы, школы о. Кобрынскаго, съ управителемъ своимъ п. Камеромъ и съ учителемъ въ Струтинѣ. Та-жь уже и само торжественне богослуженіе и величавый спѣвъ напоинявшъ основателѣвъ и членовъ читальнѣ и всѣхъ присутственныхъ якоюсь невысказаною радостею, душевлѣніемъ и гадками познанія самого себе своего житя и порывомъ до великаго дѣла творчества духоваго. О 3 годинѣ пополудни въ домѣ ч. господаря Петра Калинія, котрый ступивъ безкористно свою простору свѣтлию на читальню, теперь удержану вѣнцями смеречины, цвѣтами и сино-жовтыми лентами, збралося таке множество народа, що не ише цѣла величевна комната и обширнѣ сѣни ули биткомъ повнѣ, але народъ залягъ ще и подворье, до котрого въездъ бувъ вытыченый меречками, а ворота украшени лукомъ въ мистерно переплѣтаного маю. Прибули всѣ гости, а народъ якъ то збоже вѣтромъ колысане порушався, переполненый радостею и

торжественностию хвилъ! По водоосвятыю промовивъ тѣплымъ словомъ мѣсцевый парохъ, поясняющи значенье и цѣль читальнѣ, и виѣсь многолѣтство Є. В. цѣсареви. Потомъ промовлявъ довше о. Ружицкій, звертавъ особенно увагу на закупно землѣ, на оборону все и всюды правъ свои мовы и всѣхъ правъ Русина, и представивъ минувшость народа руского давну и передъ 1848 рокомъ, его теперѣшність и его будучність при працї и науцї. О. Ружицкій свою патріотичною рѣчю розкрывъ новый свѣтоглядъ присутнымъ селянамъ. Опосля сынъ мѣсцевого пароха, правникъ, отчитавъ справозданье въ касы и въ библіотеки и привѣтный листъ богослова п. Григ. Рыбчака, уроженця Сваричева. Потомъ выбрано до выдѣлу: головою о. Макаревича, заступникомъ учителя п. Хомчиньскаго, библіотекаремъ Петра Калинія, касієромъ Ник. Котурбаша, секретаремъ Стеф. Прокопіевого, а заступниками выдѣловыхъ Ник. Креховецкого и Вас. Сороцкого. — Теперь отчитавъ и пояснивъ п. Хомчиньскій статутъ читальнѣ. На прощанье промовивъ о. Павлюкъ а хоръ отспѣнавъ колька рускихъ пѣсень, котрѣ загальне одушевленье ще бѣльше поднесли. На тѣмъ скончилось торжество, а народъ тѣшився, що читальня введена въ житѣ. Тутъ еще мушу запримѣти, що підъ конецъ торжества прибули ще Вп. пп. Волошиньскій, п. к. адъюнктъ суду и Грабовенський, канцелярія нотаріальна, въ Рожнятова, що дуже народъ радувало.

Читальня въ Сваричевѣ числить 73 членовъ; 50 зъ нихъ умѣе читати, а деякій члены доперва по открытию читальнѣ пригадали собѣ азбуку и письмо и дуже складно читаютъ. Библіотека читальнѣ до 1 л. червня числила 209 книжочекъ. Товариства „Просвѣта“ и „им. Качковскаго“ подарували читальнї свои выданя, за що сердечна имъ подяка. Выжиchanье книжочекъ черезъ членовъ чимъ разъ взмагається. Читальня предплачує „Батьквщину“, „Нове Зеркало“, „Господаря и Промышленника“, вписалася въ члены „Просвѣты“ и „общ. им. Качковскаго“, а „Дѣло“ получає отъ о. пароха. Многи члены читальнѣ вадумують отворити ще и склепъ въ селѣ, до чого имъ лишь „Щастъ Боже“,

Переглядъ часописей.

(„Szlachetna popularność“ и спôръ о ню „Czasu“ съ „Дъломъ“. Непростуюче спростование, що до посьднои позички краевои. Интерпеляция „Gas. Narodow-ou“ до краевого бюра статистичного.)

тистичного.)

Въ ч. 60 „Дѣла“ представили мы на подставѣ статей п. Бр. Лозиньского „першу акцію бюджетову“ нашего галицкого сойму и высказали зв旣ї поглядъ на те, что соймъ для популярности не хотѣвъ подвысити додатку краевого, але во-лѣвъ затягнути пожичку въ сумѣ 1-го міліона для залатаня дѣры въ бюджетѣ, зваливъ черезъ ге новый тягаръ на край и остаточно вже слѣдуючого року буде мусѣвъ або таки подвысити додатокъ краевый и то не о 4 а бодай о 5 цен-говъ, або затягнути нову $\frac{1}{2}$ міліопову пожичку. Повъурядовий (§§.) дописуватель „Czasu“, той же п. Бр. Лозиньскій, звернувъ увагу на ту ю нашу статію, посвячаючи її цѣлу допись въ ч. 138 „Czasu“ зъ д. 11 червня. „Статія „Дѣла“ — говорить онъ — писана поважно и спокойно, а прецѣ въ колькохъ важныхъ уступахъ грѣшить противъ лояльного трактування предмету. Коли-бъ авторъ не почувався до такого грѣху, то въ такомъ разѣ що-найменше мусить знести за-кидъ недокладного погляду на дѣло“. Ну, чи до одного чи до другого грѣха мы остаточно готовы признatisя, коли намъ буде выказано, що мы справдѣ согрѣшили. Погляньмо на доказы!

Справу пожички представляе „Дѣло“ такъ, икъ коли-бъ для популярности въ зломъ значеню го слова, популярности выплывающей зъ низкихъ мотивовъ и маючои на оцѣ низкій цѣ ли, вѣймъ обтяжавъ оподатковану людность постойнымъ тягаремъ на проценты отъ пожиченныхъ прошѣй. Але же прецѣ есть и благородна популярность, о котру дѣле каждый честныйоловѣкъ, о котру особливо повиненъ дбати кождый посолъ. Взглядъ на таку именно популярность спонукавъ большоство сеймову польску до хваленя пожички на покрытье недобору, щобъ роцѣ, который уважано некористымъ для рѣльника, не побольшувати тягару".

На той закидъ замѣтимо понередъ всего, до року 1883 го именно нѣкто не вважавъ адто некористиымъ для рѣльниковъ самъ п. Лозинський въ свой статіи о буджетѣ раевомъ потверджує, що рокъ той зовоемъ неувъ такимъ, въ котрому-бы выпадало боятися величкимъ подвищеньемъ додатку краевого перевонити черезъ край чашу тягару народного. Въ томъ роцѣ край нашъ не потерпѣвъ нѣ отъ адто великихъ повѣнѣй, нѣ не мусѣвъ затягати ожички голодовои, и вплыванье всякихъ подат-

кость и додатко въ не показуе, щобъ народъ уже такъ зовсѣмъ доведеный бувъ финансово до крайности. А коли откинемо сей аргументъ о „некористнѣмъ роцѣ“, то що-жъ властиво останеться намъ разумѣти подъ поводами благородной популярности. Правду кажучи, мы доси завсѣгды думали, что каждый честный чоловѣкъ, а тымъ наче посолъ повиненъ старатися о добро другихъ, о добро краю, понятѣ разумно, безъ сантиментальности, безъ взгляду на те, чи те добро есть популярне, чи вѣ, т. е. чи выкликае вдоволеніе, похвалы та оплески у людей, котрой въ великой части могутъ его зовсѣмъ не разумѣти. То было бы поступованье благородне, хоть и непопулярне. А „благородна популярность“, о котруй же посламъ убѣгатись „Czas“, есть по нашей думцѣ *contradictio in adjecto*, бо тамъ де-бы благородность казала послови поводуватись только разумомъ и холодною розвагою, тамъ популярностькаже ему старатися о уподобанье другихъ людей, спонукue его дозволеными чи й не дозволенными средствами промовляти до чувства тыхъ людей. Позволитъ намъ затымъ кореспондентъ „Czasu“ зовсѣмъ не вѣрити въ нѣяку благородную популярность и вважати понятѣе благородности т. е. разумного и щирого поступованя прямо суперечнымъ съ понятьемъ популярности.

Найбôльше разить кореспондента „Czasu“
наше тверджене, „что на емисіи новыхъ обли-
гацій краевыхъ край стративъ 100.000 зр., б.
выдавъ номинально въ облигахъ миліонъ, а одер-
жавъ за то въ готовцѣ только 900.000 зр. Але же
облигаций ти опроцентованій по $4\frac{1}{2}\%$, отже 90
за 100 становитъ користну, що бôльше, ныні
едино можливу продажь. Чи думає „Дѣло“, що
коли-бъ выдѣлъ краевый выдавъ бувъ миліонъ въ
 7% облигацияхъ и одержавъ за то 1,250.000 зр.
въ готовцѣ, то край бувъ бы зыскавъ на опера-
ції чверть миліона?“ Мы того зовсѣмъ не дума-
емо, знаючи, що въ процентахъ край мусѣвъ-бы
заплатити бôльше якъ въ двоє только, що виномъ
сивъ-бы той мнимый зыскъ, и п. §§. кореспон-
дентъ „Czasu“ дуже ошибається твердячи, що ажъ
се було бъ „польованьемъ на популярність“. Вж-
то нашлись бы люди, котрѣ-бы и таку популяр-
ність швидко розкусили. Але чи своимъ повыс-
шимъ уступомъ п. кореспондентъ заперечивъ
правдѣ нашего речення, опертого на его-жъ влас-
ныхъ данихъ? Зовсѣмъ не заперечивъ, — на
емисії облигаций край справдѣ тратить 100.000
зр. А що се есть продажъ користна пôдъ взгля-
домъ биржевымъ, що лѣпшои на разѣ не можна
було зробити, — мы въ то не входимо, бо се
прецѣ самой сути факту анѣ на волосокъ не змѣ-
няє. Въ биржевій подробности мы не вдаємося
для нашихъ читателївъ они анѣ не зрозумѣли
анѣ не потрѣбнї, — а коли самъ нагій фактъ мы
показали вѣрно — то що жъ ту разячого? Розити
може деякихъ пановъ хиба только те, що мы
ясно, отверто и по просту высказали те, що они
зыкли прикрывати цѣлою купицею скрутныхъ
фразъ та заграничныхъ незрозумѣлыхъ терми-
новъ, зыкли высказувати делькатно, *sub rosa*.
Ну, та се вже наша вдача така и таке наше по-
ниманье популярності и — благородности.

На десерть ще невеличка а цѣкава звѣстка. Беручи повѣдѣнье зъ помѣщенныхъ въ „Дѣлѣ“ замѣтокъ зъ городеньскаго о вывласненю великою посѣлости чрезъ жидовъ, пише нынѣшна „Gazeta Narodowa“ (ч. 138): „Позволяемо собѣ ще разъ заинтраплювати краеве бюро статистичне, чи не задумує оно такъ само, якъ занимается обчислѣніями лицитацій грунтovъ селянскихъ, звесты таожъ статистику вывласненя шляхты зъ ея отцѣвшины? Чи може боится высказати правду для того, что горка? Чи жь то не сто разовъ по житочнѣйше отслонювати рану, щобъ взятися дѣи лѣченя, иѣжъ чрезъ вузкоглядну малодушность таити рану, котра безъ перешкоды чимъ разъ дальше запускає корѣнье? Надѣемся, что піи маршалокъ зверне на той предметъ увагу и поручить бюрови статистичному оголосити всѣ які має даний о относинахъ великои власности земской не крючи й менше милыхъ подробиць. Бо-жъ прецѣ не есть задачею кр. бюра статистичного заниматься только популярными квестіями“. Яка доза доганы краевому бюрови статистичному крыєсь въ той интерпеляціи (на которую мы вповиѣ годимось) — не беремося мѣнять.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія

(Депутація протестантів). Передъ коль-
комъ иными пріймавъ п'ятьдесятъ депутатій, вислану

четвертымъ генеральнымъ съюдомъ австрийскаго вѣроисповѣданія, и принять пручаныи въ ріаль. Въ пропамятномъ письмѣ пручаныи отношения, що зневолюють протестантизмъ мимо существующей рѣвнoprавности, подать жалобы на покривдженіе правъ сенату Формацій вѣденськихъ газетъ призвѣть въ депутацію дуже прихильно къ обѣцавъ рѣшить справу порущену въ пропамятномъ. По авдіенціи у цѣсаря, буда депутація президента министровъ гр. Таффе въ министерствѣ свѣты бар. Конрада.

(Министеръ просвѣты) разославъ изъ
рѣвъ воѣхъ долитавскихъ университетовъ
рядженіе, въ котрѣмъ взымае вѣхъ, гдѣ
щобы профессоры зачинали и кончили свои
клады правильно и точно въ речицахъ оныхъ
закономъ. Ректоры университетовъ будутъ
обовязокъ, предкладати що року спровади
котрѣмъ має бути выказано, коли кождый про-
фессоровъ зачавъ и коли скончавъ свою

(Ситуація въ Дальматії). По чому
крыта сесіи сойму дalmatинського въ
дальматинські газеты надѣю, що ситуація въ
розвъяснится и що непорозумѣніе, яке має
перь мѣсце межи лояльною репрезентациєю
дальматинського народа а правительству, буде
нена. Причиною напруження мала бути вимо-
ниація президента зъ помежи меншоото
дальше, що урядники державній мѣшались въ
тациі выборчої на некористь народного спо-
ництва, а наконець найважчайша точка: гер-
манізаторскій краевої управы. — Ще по-
мои сеої поставила бѣльшостъ соймова вимо-
жаюче на цѣли урегулёванье пытань въ
внесеніе се не прійшло однакъ підъ голосомъ
Въ виду зближаючогося открытия сегорѣчія
сіи отзывається отже „Nagod“ до правительства
бы ясно сказало, яке въ той справѣ зали-
новище. — Въ подобный способъ отзыва-
кохъ „Narodni List“ звертаючи увагу прави-
ства на се, що пытань національныхъ не може-
полагоджувати насильнымъ способомъ и запре-
ніемъ сесій соймовихъ. — Географичне
и отношеніе Дальматії до орієнту, що
другої сторони суєдство съ Італією, до
Дальматії незвичайне значеніе и здається, що
правительство буде мусъло чаолитись съ ста-

торами.

(Выборы до угорского сойму). Для 11-
чervня зачалися выборы до угорского сойму.
Коли вже предвыборча акція звертала увагу загалу, то съ тымъ бôльшимъ патріоти
слѣдятъ всѣ за ходомъ самыхъ выборовъ
неукрытымъ чувствомъ симпатіи або нездовії
констатують результаты борбы выборчою
повору, що въ многихъ мѣшаныхъ округахъ
борчихъ не ставили національний сторонникъ
нѣякихъ кандидатовъ, була побѣда партії
гельства вже зъ горы забезпечена, а від
даты безъ жадного труду здобули послолько
даты; въ прочихъ же округахъ, де имѣла
ася сильна агитація, зарядило правительство
„бтновѣдній мѣры поліційній съ асистенцією
ска“ а пресія силы войскової була тамъ різ
нимъ факторомъ въ користь партії либераль
— Но хочь посля наспѣвшихъ телеграммъ
ронництво либеральне має теперь бôльшою
морально оно поражене; бо мимо всякого
правительственыхъ органовъ я репресії
тивъ кандидатовъ антисемитскаго табору
антисемитскихъ кандидатовъ майже въ тро
ше якъ въ давнімъ соймѣ. Характеристично
передъ всѣмъ выборъ Верговая, котрий
скомпромитованый судовыми процесами
сильне зайнявъ становище, що назвать
влено контркандидата. — Дотеперь звѣстна
якій результатъ выборовъ: либераловъ
152, кандид. лиги опоз. 45, зъ скрайною
45, народовцівъ 9, дикихъ 8 а 13 антисем
— Въ уступившомъ соймѣ було лише бôль
шитовъ, число ихъ отже взросло дотеперь
8 а позаякъ выборы ще недоконченій, то
ватися, що ряды ихъ ще скрѣплються. — Зъ
гой-жъ стороны замѣтный упадокъ кандид
жидовскихъ, бо найзнаменитшій зъ нихъ І.
Етвешъ, звѣстный защитникъ въ процесії
еслярскому, котрого кандидатуру проголосув
двохъ округахъ, перенавъ въ обохъ і певши
шобы теперъ в ôїшовъ до сойму.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Зъ многихъ комвої, що рахує
Петербургъ надъ добромъ загалу, якось не
може прійти до позитивныхъ результатовъ.
мисія для управильнення правныхъ отважи-
довъ въ Россіи и пр. довѣдуюся, що ова па-
гомъ вже си существованю, ледве що ви-
свои вступній роботы и збрала вторич-
ничий матеріалы. Бóльшостъ комвої при-
требу реформы законодавства въ гуманітн-
беральному напрямъ, уважає однакожъ та-
ний часть дуже недогодный для переведенія
реформы, позаякъ она выклікала бы собою
Украинъ новій погромы. — Кн. Дондуков-
сковъ объясняє недавно заключеної три-

жителем тамошней привели его даже радо. На центральной дороге аж до Мерку витали его всходы поодинокий племена с своими ханами на передней. Въ восточной оазис морской витала его Гуль-Джамаль вода по ахальскому хану, что не мало причинялось до того, что Мерку принял подданство России. Князь привезъ тайно дорогоценный парчевый халат и поясъ, украшенный кораллами и дорогоценными каменями въ подарунку отъ бывшего царя. Въ Ахабадѣ открытымъ князя Дондукова-Корсакова персидской дистанции въ прогрессии персиковой области. — Петербургскій журналъ отмечаетъ досить рѣвнодушно супротивъ справъ середноземельскихъ, противъ же московской. Катковъ доказываетъ, что Россия потребуетъ лишь афганской Туркестанъ и не думаетъ о Гератѣ. «Совр. Изв.» знаетъ, что Россия попытается зайти Гератъ и Балкъ. Въ казуючи на звѣстную статию «Fortnightly Review» и на корреспонденцию Тегерану доказываетъ себѣ журналь, что туды ведетъ дорога до персидской затоки, до которой Россия можетъ кончать добиться. Скорѣе чѣмъ позже персикъ побережье можетъ добраться въ российскую руки. — По поводу побратанца Чехова и Полякова на эти земли польскихъ яѣкарбѣтъ въ Познани пишутъ «Петербургъ. Вѣдом.», чѣмъ себѣ союзъ по маневрамъ Ригера и доказахъ Вашатаго, нѣкогда не здѣши. Россия — даже газета — не має въ самѣмъ дѣлѣ въ Чехахъ жадныхъ материальныхъ интересовъ, але супротивъ скрѣщенія польскимъ противъ славянской политики не може она позбѣдить рѣвнодушно; политична гра Полякова есть лишь вызывающая, вымѣренная противъ России и до того ще даже неровножная и незручная.

Сербія. Въ сербско-болгарскомъ конфликѣ настала новая засада. Болгарскій посланникъ выѣхавъ въ Бѣлградъ въ 12 с. м. выѣхалъ изъ Негоѣвъ, Княжевъ и Зайчара войска на границу надъ Тимокомъ и такъ заключились воіи възвѣшия съ Болгарію. Въ дипломатическихъ кружкахъ думаютъ, чѣмъ сусѣдъ державы ужіютъ себѣ часу на помирѣніе обоихъ державъ. Державы, которымъ залежитъ на помирѣніе Сербіи и Болгаріи, здѣся, чтобы разсѣдѣть насампередъ жалобы обоихъ сторонъ, а потому отпосѣдили вѣлынти на обѣ спорячихъ стороны. Инициативу помирѣнія взяла перва Нѣмеччина, а до неї оттакъ приучилась Австро-Італія, а на послѣдокъ и Англія. Въ той самой цѣлѣ развившую свою дѣятельность такожъ въ российской посланникѣ въ Софіи. — Сербокіи власты удалось узвѣстити проводири уѣкачъ Гюку Лазаревича, и при нѣмъ найдено революційнѣйшій отзовъ, завѣзывающу до ворохобиѣ.

Болгарія. До «Pol. Согг.» доносятъ изъ Софіи, чѣмъ сусѣдъ большими державами удалось вже на столько полагодити конфликтъ сербско-болгарскому, чѣмъ болгарскѣе правительство показалось готовое откликаючи свою пограничную оторожу въ спорной територіи коло Бреговы ажъ до осточного порѣшия спору державами. Рѣвночасно заперечуютъ въ болгарской столице воіи концентрацію войска на сербской границѣ; болгарское правительство доказує навѣтъ, чѣмъ не предпринимало-бы нынѣ жадныхъ такихъ средствъ, чѣмъ могли бы ситуацію ще болѣше скомпликувати.

Бельгія. Найлѣпшими доказомъ, чѣмъ всѣ народы Европы творятъ нынѣ одну великую спѣльность есть, чѣмъ вѣсть о побѣдѣ клерикального сторонництва при выборахъ до парламента въ Бельгіи въ цѣлой Европѣ глубоке зробила враждѣніе. Каждый пытается: чѣмъ се есть ознакомъ разсѣвшимъ вже по цѣлѣ Европѣ реакціи? На щастіе Бельгіи позстане завѣгды вольнѣи країи, бо клерикалы бельгійскѣе рожнются трохи бѣтъ своихъ рѣвновименниковъ въ другихъ державахъ. Въ хвиляхъ найтажшої реакціи они ще завѣгды досиставали въ оборонѣ свободы аборта, яку они ведутъ съ своими либералами, мае больше характеръ церковный якъ политичный. Въ кождомъ разѣ однакожъ побѣда клерикаловъ въ Бельгіи позстане характеристичною въ нашомъ часѣ. Бельгійскій парламентъ складається всего лиши въ 138 членовъ, которыхъ мандатъ траєтъ чотири лѣта; чѣмъ два лѣта выступає поэзина членовъ. Дна 10 с. м. мали отже выбиратись 40 послѣдовъ сторонництва клерикального а 29 либераловъ; выборы выѣхали такъ, чѣмъ подѣтальныхъ въ парламентѣ 50 либераловъ выбрано лишь трехъ а до 19 клерикаловъ выбрано чѣмъ 66 новыхъ. Въ наслѣдокъ сихъ выборовъ родилась вѣдомость, чѣмъ министерство Фрерь-Орбенъ має уступити, а на его мѣстѣ мае бути покликаный кабинетъ Малю. По поводу сихъ побѣдъ клерикаловъ выбухли були въ Брюсселе въ ночь за 11 с. м. на 12 значиа непокой. Войско, пѣхота и конница — жандармерія и великий отдѣлъ полиціи ледве надъ раномъ могли привернутъ спокойнѣе въ столицѣ. Межи либералами а клерикалами прішло до завязаній бойки, въ которѣ навѣтъ кѣлькохъ ранено. Либералы напали на католицу книгарню, здерли вывѣску, на которую бувъ напокіи гербъ вымальованый, повѣшили єбка и почасти навѣтъ еи ограбили. Много людей арестовано.

Египетъ. О подданіи Бербера ворохобинамъ доносятъ теперь, чѣмъ Арабы по сильнѣи опорѣ залоги въ жителѣвъ здобули мѣсто и убили 1500 войска и 2000 жителѣвъ мужеского пола. Самъ коменданть залоги Гусейнъ паша має дѣстасѧ до неволи. Мадуръ Киченеръ доноситъ, чѣмъ небезпечнѣство есть велике; цѣла Донголя сильно замѣнено. Наколи-бѣ ще Донголя поддалась Магдаби, то бѣтъ певно выступить тогда противъ самого Египту. Зъ сего видко, чѣмъ комедія, яку отгравъ другій лженпророкъ лишь на хвилю могла здержати ворохобиѣ. Ворохобини не перестаютъ нападати и на Свакімъ; тамошна

англійска залога ледве чо може удержати въ Англіи и не думаютъ теперь о якобѣ помочи.

НОВИНКИ.

— **Матвія Русломъ Бессѣдомъ** отбудася въ недѣлю по полуночи въ Лѣсниницѣмъ лѣску за Лычаковскому рогачку побѣз заповѣденной программы. Гости вѣрѣніе не было надто много, — чѣмъ душа мѣжъ 4 а 6 годиною, — але тѣи гости, чѣмъ прибули передъ тымъ або по тѣмъ, бавилиса ледве сердечно и охочо. До вечера забава ишла въ лѣску на полянѣ при хорошой грѣ музыки «Гармоніи» и спѣвѣ, зложеного зъ гостей мужскаго хору. Туть грано въ обручъ и въ пилку и отгуляло одного кадриля. Пѣдъ вечера перейшли гости до салѣ мешканія управителя бровару и разочалися танцѣ нашою коломыїкою въ просторѣ до танцю ледве добрѣніи сали. Танцѣ ишли ледве охочо и весело, бо всѣ гости були — саміи свои, мово одна пріязна родина. Въ хвиляхъ отѣху хоръ спѣвавъ рускій пѣсѣ а п. Корнило Устіяновичъ отеклямъ въ порываючи свой стихъ «По вѣчу», а потому на загальне бажанье «Розыту могилу» Т. Шевченка. Забава протяглась до пѣвочи, чѣмъ гости великими громадками повертили до мѣста.

— **Знову выборы до радъ поѣтовыхъ** наближаються въ деякахъ рускихъ округахъ. Нѣчого не чуваючи про организацію предвыборчу зъ стороны Русліонѣвъ. Зъ Добромильского пишутъ намъ, чѣмъ нѣкто нѣчого не думає о тыхъ выборахъ! Звертаемъ увагу па то, чѣмъ шансы Русліонѣвъ а Поляковъ зовѣтъ нерѣвній. Поляки, маючи въ своихъ рукахъ власть, могутъ свою агитацію выжидати ажъ до послѣдної хвили. Русины же, складаючись только на моральнѣи свои вѣливы, могутъ завчасу готовити, если бажаючи перевести выборы въ свою користь. Длятого-то кличено до всѣхъ Русліонѣвъ интересованыхъ поѣтовъ: До дѣла, брати, щобъ не было за позно!

— **Рембенчикъ товариство „Зоря“** развивася чимъ разъ красою и есть поэна надѣя, чѣмъ коли и дальше се товариство такъ ревно буде заходить около свого жъ власнаго добра, отнеся плѣдомъ зародкомъ интелигентной и самосвѣдомої класи рускихъ рембенниковъ, которая займе знову те свѣтѣ становище, якъ колись въ роднѣмъ краю займа а зъ котрою вытинали еи чужій элементы. Товариство „Зоря“ зблѣшає поволи черезъ поѣвстуваючи члены, котрѣ видячи, чѣмъ ту не кончается все на пустыхъ фразахъ, радо горнутася до товариства, въ котрѣмъ щира праца около власної просвѣтѣ и разбудженія свободного та веселого житія товарищеского смѣльмъ и певнѣмъ крокомъ напередъ поступає. Дуже важне значеніе для товариства мають безперечно отчты, котрѣ ще нѣ однакожъ задля рѣжныхъ обставинъ не могутъ отбувати въ точно означеннѣй часѣ; але вже въ найкоротшомъ часѣ буде ся справа такъ уладжена, чѣмъ рядъ отчтівъ буде становити курсъ науки специально лишь для рембениковъ потребныхъ. Отчтами сими займеся п. Кахниковичъ, секретарь товариства педагогичнаго. Послѣдної недѣлї сей-же п. К. має въ „Зорѣ“ отчить про грѣшъ, въ котрѣмъ пояснивъ значеніе грѣшъ ихъ историчнѣй розѣй, рѣжіи роды грѣшъ и способъ якъ выбиваючи грѣшъ.

Пооданій члены товариства брали участъ въ дискусіи надъ симъ предметомъ. Кромъ отчтівъ буде такожъ не залогомъ заведеніи курсъ хорального сїбу, чѣмъ не мало причиняется опосѣдъ до пѣднесенія житія товарищеского. Лишь дальше такъ брати рембенники на передъ въ имя поступу и свободы, а певно буде въ свой хатѣ — своя правда и сила и воля». — **Іоанн Станіславъ Стояловскій** все ще не отоидѣвъ свои кары арешту за побѣтие невинного чоловѣка, мимо того, чѣмъ ще въ лини минувшого року, судъ краевый карный у Львовѣ затвердивъ вырокъ куликовскаго суду поѣтового! Теперь к. Стояловскій має другій процесъ съ своимъ посесоромъ п. Дошлімъ, котрому забравъ кавію въ квотѣ 500 зр., а теперъ не хоче еи отдать.

— **Іоанн Левіцій (Нечуй),** славный нашъ поѣственій писатель выѣхавъ изъ Кишинева на кушелѣ до Шваницѣвъ. — **Іоанн Станіславъ Стояловскій** все ще не отоидѣвъ свои кары арешту за побѣтие невинного чоловѣка, мимо того, чѣмъ ще въ лини минувшого року, судъ краевый карный у Львовѣ затвердивъ вырокъ куликовскаго суду поѣтового! Теперь к. Стояловскій має другій процесъ съ своимъ посесоромъ п. Дошлімъ, котрому забравъ кавію въ квотѣ 500 зр., а теперъ не хоче еи отдать.

— **Іоанн Левіцій (Нечуй),** славный нашъ поѣственій писатель выѣхавъ изъ Кишинева на кушелѣ до Шваницѣвъ.

— **Іспыты зреїстії (устий)** въ рускій гімназії разпочалися вчера пѣдъ інспекцію п. Солтыкевича. Першого дня сѣдало до испыту 9 учениковъ, которыхъ бѣ здано чѣмъ отзначеніемъ. Въ польской гімназії сѣдало до испыту зреїстії 39 уч. публичныхъ и 5 екстерністовъ; съ отзначеніемъ зложило испыту 7, съ добрымъ поступомъ 25, осьмомъ позволено поправити по вакаціяхъ а четырехъ (2 публ. и 2 екстер.). рецробовано на пѣвъ року. Мѣжъ учениками, здавшими испыту съ добрымъ поступомъ, стрѣмлюючи бѣ назѣ рускихъ. Въ риштвской гімназії до испыту сѣдало 32 уч., съ отзначеніемъ здані 4, поправки одержали 3, на пѣвъ року рецробовано двохъ а двохъ на рѣбѣ. Зъ помѣжъ 10 екстерністовъ узано дозрѣлыми 5, два одержали поправки по вакаціяхъ а трехъ бѣтънено безъ термину.

— **Філія „Народної Торговлї“** въ Переїмшили открылася въ Переїмшили около 1 л. липня с. р. — **„Народна Торговля“** выказує дна 31 мая с. р. такій станъ грѣшевый: Активы: Готѣвка (запасы) въ касѣ 13.764.82 зр., товары въ складахъ 23.566.06 зр., сальда дальшихъ рахунковъ 6.821.09 зр., — разомъ 44.151.97 зр. Пасива: Фондъ резервовъ 234 зр., удѣлы 8.142 зр., щадиця 21.274.70 зр., сальда дальшихъ рахунковъ 14.501.27 зр., — разомъ 44.151.97 зр.

— Зъ пѣдъ Надвірної пишутъ намъ: Рада поѣствовава въ Надвірної на засѣданію своимъ зъ дні 13 с. м. ухвалила удѣлти рускому народному таатрови пѣдъ зарядомъ И. Биберовича и И. Гры-

невецкого 50 зр. — одноразової запомоги а имено чѣмъ причини, чѣмъ нашъ театръ, пробуваючи довшій часъ въ Надвірної мимо театральнихъ стратъ чѣмъ правдивымъ пожертвованьемъ, впливнути на сельку окресту публику надзвичайно уморальнюю. До ухвалы сей причинилася большошть рускихъ радныхъ.

— **Сумний случай.** Въ Бучачи увізнено д. 11 с. м. зъ порученьемъ тамошнаго поѣтового суду Василіана о. Мазурика, учительницы гімназії и гр. к. катихита, за злонічство зъ §. 129 lit. b) закона карн. Фактъ сей мусить на кождого зробити пригнетаюче вражене, особливо въ теперѣшніхъ часахъ такъ тяжкихъ для Василіанскаго закону. О. Мазурика знали мы чѣмъ Дрогобичъ яко чоловѣка лагдного и даже щиго для учениковъ и способнаго катихита.

— **Посломъ** до сейму красного зъ сель округа Пильзно-Дембица выбраный п. Янъ Кохановскій голосами на 117 голосующихъ. Контр-кандидатъ Фібихъ одержавъ значну меншошть.

— **У архініза Рудольфа** явилася дна 12 с. м. въ цѣсарской палатѣ у Вѣдки депутатія университета філософічнаго факультету, складаючись зъ ректора университету проф. дра Лянга, декана філ. факульт. проф. дра Черніка и промотора дра Міклочича и вручила архініза Рудольфа даже хорошо выговленый дипломъ докторскій. Архініз Рудольфъ змайся, якъ звѣстно, студіями орнитологичнами и написавъ такожъ хорошу розправу о свойї подорожи на віхѣдѣ; теперъ же приготуваве архініа при помочи дра Міклочича, Іоки и декортихъ другихъ литераторовъ и ученихъ илюстровано въдане нового дѣла пѣдъ заголовкомъ „Die österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild“. — На прошенье депутатія архініза Рудольфа власночно вписавъ свое імя въ альбому университетскому.

— **Лѣкарка** женщинъ, котрѣ одержала отъ россійскихъ университетовъ дипломы, есть теперъ въ Россіи 350. Найдѣльша ихъ частъ практикує только въ головныхъ мѣстахъ; въ однѣмъ Петербурзѣ 100.

— **Товариство учительничихъ помочницъ** въ Австро-Італії у Вѣдки дуже численный збръ учительницъ школъ промысловыхъ и лѣточнихъ огородовъ. Панна Марія Людерь предложила зборови ухвалими комитету, чѣмъ всѣ маючи ще стаого мѣсца учительни звязалися въ товариство, котрѣ-бы мало пріятніемъ учительскимъ, а то черезъ заложеніе пенсійного фонду на случаѣ старости або такого якого нещастиа, за которымъ слѣдувало бы остаточное утраты посады. Пѣдъ кѣлькохъ горячихъ промовъ симъ внесеніями, пріимѣвъ ихъ збръ и поручивъ комитетови выпрацювати проектъ дѣтчнаго статута, а такожъ постановивъ удачнѣе до стальнихъ учительницъ пѣдъ властителѣвъ лѣточнихъ огородовъ, чтобы причинили для товариства своимъ даткамъ, а до нижно-австрійскаго сейму ухвалено подати петицію, щобъ урегулюючи число годинъ и възначивъ грѣшъ на кватири. Нарештѣ постановлено розплати скрѣзъ по Австро-Італії циркуляръ и покликъ до товарищікъ, що знать, колько буде участниковъ товариства що оно може починати. До сего товариства мають належати всѣ учительницы Австро-Італії (безъ Угорь). — Вѣденській газеты подносять, чо зборы, чѣмъ проводила панна Марія Шварцъ, отбулися съ візбрцевимъ тактомъ и въ найдѣльшомъ порядку.

— **Лѣкарка** женщинъ, котрѣ одержала отъ россійскихъ университетовъ дипломы, есть теперъ въ Россіи 350. Найдѣльша ихъ частъ практикує только въ головныхъ мѣстахъ; въ однѣмъ Петербурзѣ 100.

— **Вѣсти Австро-Італійній.**
Зъ Аѣпархіи Львовской.
Позволеніе до испыту конкурсового одержали
оо. 1) Дан. Бахталовскій зъ Конюхъ, 2) Володим. Проокуринскій зъ Черепини, 3) Іонд. Калиновичъ зъ Худыковецъ.

— **Отпустка** для поратованія здоровїя получили
оо. 1) Кар. Федоровскій зъ Завади, 2) Мих. Скородынській зъ Підміхайлі, 3

Х. ЗАМКНЕНИЕ РАХУНКОВЪ

ТОВАРИСТВА ВЗАЙМНЫХЪ УБЕЗПЕЧЕНЬ ВЪ КРАКОВѢ

въ отдѣлъ убезпеченъ на житъе

за рокъ XIV., то есть за часъ отъ 1. сїчня 1883 до 31. грудня 1883.

Рахунокъ зысковъ и стратъ.

Приходъ.

1. Перенесеніе резервъ зъ задатковъ зъ р. 1882	1,263.607·70
2. " " шкодъ	20.015·49
3. " " на дивиденду	23.088·68
4. " " на ремонтерацію билянсу	800—
5. Задатки и вписове	512.720·18
6. Проценты, купоны, ажю и т. д.	104.614·01
	1,925.046·06

Розходъ.

1. Премія контръ-асекураційнай	47.087·
2. Выплаченій шкоды, ренты, зворотъ задатковъ и выпущено полисъ	157.983·
3. Резервы и перенесеніе задатковъ	1,540.988·
4. Кошти администрації, гонорарія лѣкарскій и податки	95.111·
5. Выплачена дивиденда и фондъ на дивиденду	23.088·
6. Фондъ рѣжницъ курсовъ	9.500·
7. Фондъ елементарнай урядниковъ	678·
	50.608·
	1,925.046·

Сальдо зыскъ

Станъ маєтку отдѣлу убезпеченъ на житъе пр. 31 грудня 1883.

Активы.

1. Засобъ готовки зъ днемъ 31 грудня 1883	39.037·85
2. Розпорядимія належитості въ інституціяхъ кредитовихъ	190.264·95
3. Цѣнній папери посля курсу зъ дня 31 марта 1883	921.653·87
4. Вартость реальности	29.845·17
5. Вексль въ потрфело	1.079·92
6. Пожички на полисы и гипотеки	821.479·40
7. Агенты, репрезенціи, товариства и рѣжній довжники	70.117·08
8. Вартость урядженія	1.000—
	2,074.478·24

Пассивы.

1. Резервы и перенесеніе задатковъ	1,540.986·
2. " на неурегулеваній шкоды и фондъ дивиденды	36.152·
3. Комитетъ Сплокъ бувшого Гал. Тов. Выдѣлъ огневый и Вѣритель	102.896·
4. Фонды резервовъ, спеціальнай и резервы зысковъ	259.250·
5. " на рѣжницъ курсу и dubiosa	17.178·
6. " сплокъ на пережитье	67.404·
	50.608·
	2,704.478·

Сальдо зыскъ

Подѣлъ зыску.

1. 10% отъ зыску 50.608·30 зр. по мысли статуту на фондъ резервовъ.	10.121·66
2. 15% отъ задатковъ 125.116·87 зр. въ отдѣлъ посмертніомъ	18.767·53
8% " 46.773·01 " " дожиненніомъ	3.741·84
3. На резерву зысковъ и резерву спеціальну	16.977·27
4. Фондъ емеритальний	1.000—
	50.608·30

Краковъ дня 1-го сїчня 1884.

Дирекція Товариства Взаимныхъ Убезпеченъ въ Краковѣ.

Генрикъ гр. Водзицкій, М. Лемпковскій, Г. Кешковскій
Начальникъ рахункового отдѣлу убезпеченъ на житъе:
Ч. Кешковскій.

Въ доказъ згдности съ книгами:
Члены Рады Надзираючои яко комісія контролюча:
3. Слонецкій. 3. Мархвицкій. Дръ М. Страшевскій.

XXIII. ЗАМКНЕНИЕ РАХУНКОВЪ

Товариства взаимныхъ убезпеченъ въ Краковѣ за р. 1883|4.

Фондъ асекураційный огневый на р. 1883.

Приходъ.

Въ р. 23 выставлено 174680 важныхъ полисъ, которыми убезпечено вартость 348,092.844 зр.	
Задатки пересеній зъ р. 22-го netto	632.094.11
Задатки збораній въ р. 23-го	2,578.001·44
Проценты	121.845·88
Фондъ на шкоды неурегулеваний перенесеній зъ р. 22-го	66.117·92
	3,398.059·35

Розходъ.

Премія контръ-асекураційна	696.918·
Шкоды и кошти ликвидациі по отшибненю удѣлу Тов. контръ-асекурац.	848.970·
Фондъ захованый на шкоды неурегулеваний netto	80.302·
Задатокъ на дальший лѣта netto	736.885·
Кошти администрації, пров. агенційна и отписы сумнівныхъ залегостей	405.446·
Фондъ до диспозиції Рады Надзираючої	5.000·
Фондъ на ремонтерації	20.306·
Сальдо: чиста позбсталость 33·3%	604.231·
	3,398.059·

Рахунокъ, Билянсь съ днемъ 31-го марта 1884.

Активы.

Засобъ готовки съ днемъ 31 марта 1884	82.704·68
Въ банкахъ и закладахъ на рахунку бѣжучомъ	1,002.329·35
Въ вексляхъ и залегостяхъ у агентовъ и репрезентаций	619.481·67
Сторони забезпеченій и громады за сикавки	14.533·28
Цѣнній папери, власність резервового фонду огневого: номинально 1,052.000 зр., по курсу зъ дня 31 марта 1884	983.664·20
ном. рублівъ 282.950, по курсу зъ д. 31 марта 1884	345.671·25
Цѣнній папери, власність фонду емеритального: ном. 33.400 зр., по курсу зъ дня 31 марта 1884	33.199·60
Вартость купоновъ	18.206·99
Вартость реальности въ Краковѣ и у Львовѣ	240.000—
Вартость инвентаря	6.845·53
Книжочка вклад. Тов. краевого кред. (власн. фонду калѣкъ сторожи огн.)	1.857·59
	3,348.494·14

Пассивы.

Резерва задатку на дальний лѣта	736.885·
" на шкоды неурегулеваний	80.302·
Фондъ на звороты зъ лѣта попередніхъ	126.708·
" на належитості скаровий	7.229·
" сторожей огневыхъ	3.216·
Рахунокъ рѣжницъ курсу цѣнніихъ паперовъ	42.731·
Товариства контръ-асекураційнай	24.431·
Фондъ до диспозиції Рады Надзираючої	5.000·
" на ремонтерації	20.306·
" емеритальный	46.367·
" резервовый огневый	1,651.111·
Сальдо: { 33% звороту для членовъ 598.676·26	
до фонду емеритального 5.555·25	604.231·
	3,348.494·14

Краковъ, дня 31 марта 1884.

Дирекція:

Генрикъ гр. Водзицкій, Максимилиянъ Лемпковскій, Генрикъ Кешковскій.

Въ доказъ згдности съ книгами:

Винкентій Гноинський, Францъ Ясинський, Іосифъ Мысловскій.
яко контролююча комісія.

Начальникъ рахунка

(en obozreniye) (de Amtsblatt)